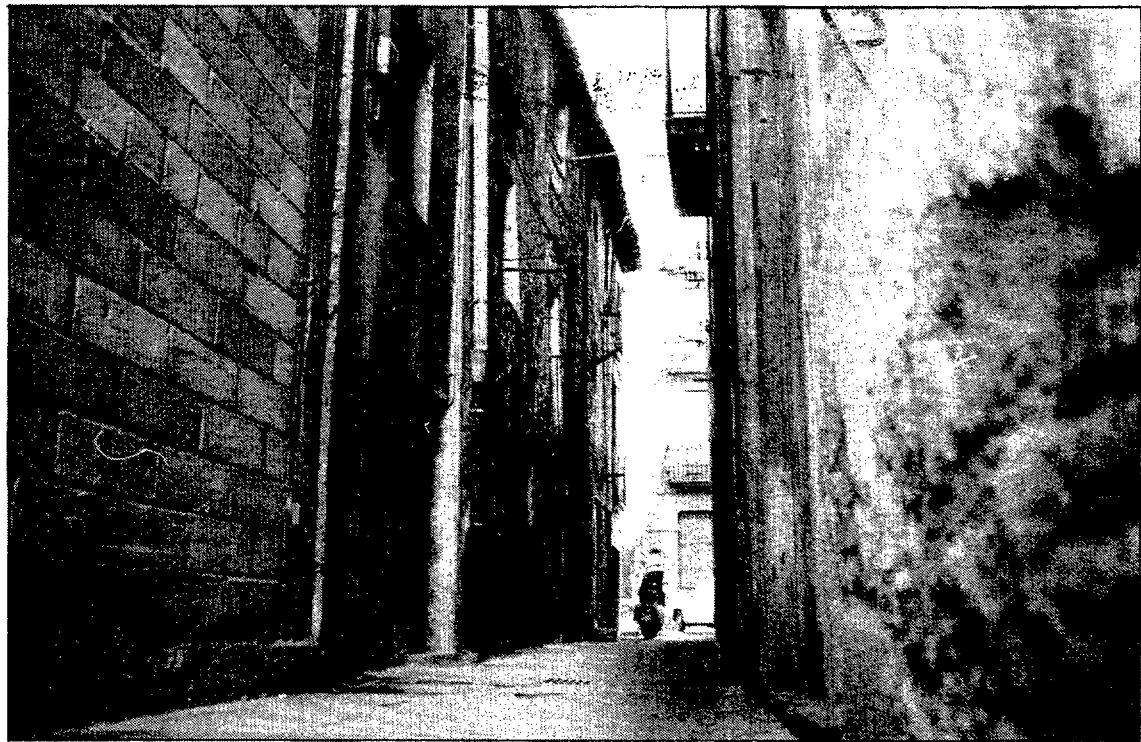

Tots els carrers de Girona

El carrer de Troia

506

El carrer de Troia es troba situat al bell mig del nucli urbà de Girona i tot i així és un dels carrers més desconeguts per a la majoria de ciutadans donat el seu caràcter marginal i tancat al trànsit rodat. Es tracta d'un carreró estret i ombriu que s'obre enmig d'una casa de la primera de segle i l'inacabat bolet de la plaça de Catalunya, i serveix de pas entre l'antiga Rambla Verdader i el jardí de la infància o plaça del general Marvà.

El nom del carrer prové segurament dels primers anys d'aquest segle, moment en què comença a aparèixer a la documentació municipal. Així pel 1915 hom reporta que s'hi han dut a terme les obres del clavegueram, i pel 1903 que s'hi està

construint una casa, concretament entre el carrer «Troia i el Pes de la Palla», nom amb què popularment era conegut aquest sector de la plaça de Catalunya. Antigament, almenys al segle XIX, aquest carrer sembla que era conegut com a «travessia de la plaça del Carme».

Actualment la majoria de cases del carrer presenten un aspecte força abandonat, fesomia quasi consubstancial a la seva curta història si fem cas d'un acord de l'Ajuntament del dia 13 de març de l'any 1914 en el qual declara «insolubles (sic) e inhabitables» les cases números 3, 5 i 7 del carrer.

Ramon Alberch i Fugueras

EL LECTOR ESCRIU

ve de la plana anterior

els concentrats, s'assabentessin de res, ja que la falta d'altaveu va fer que ningú no sentís el que es deia, va córrer la veu que torressin cap a casa.

Resultat de la manifestació? Completament nul; desengany dels pagesos envers els Sindicats i grups lleters; descoratjament davant d'un altra convocatòria, i la unitat demostrada al principi del dia i durant la preparació de la manifestació, a fer punyetes. Una llàstima...! *Joan Casadevall Albert.*

Mensa, la societat per a persones amb elevat coeficient d'intel·ligència

Sr. Director,
És un fet que la nostra societat actual ha creat nombrosos mitjans de comunicació, però els seus membres continuen més aïllats que mai. El ritme de missatges a què estem sotmesos pels mitjans mecànics és infinitament superior al de qualsevol època. Però alhora les possibilitats de comunicació directa i interpersonal són més lleus que mai. I aquesta dificultat és especialment patent per a les persones a qui el seu nivell intel·lectual els representa un obstacle a l'hora de seleccionar les persones amb qui es relacionen, pel natural grau d'exigència que la seva superior capacitat els imposa.

Algú va definir un cop Espanya com «el país de les intel·ligències perdudes». Potser en cap altre lloc com aquí es dona el

cas de persones naturalment dotades per als estudis, l'abstracció o la capacitat de relació social, però que, en canvi, per falta d'instrucció o ximplement per un aïllament excessiu, veuen transcórrer estèrilment la seva vida sense una causa important a què dedicar-la, o, pitjor encara, desvien i malgasten le seves qualitats en objectius irrelevants, estrafolaris i poc meritoris.

L'associació MENSA és una magnífica solució per a totes aquestes persones al·ludides, així com per a qualsevol que desitgi ampliar el seu entorn social imposant com a regla prèvia un determinat grau d'exigència intel·lectual. El contacte amb altres persones de les seves característiques els permetrà confrontar idees, criticar i ser criticats, i en definitiva contribuirà a l'adreçament de les seves qualitats fins a llocs positius.

L'octubre de 1946, Roland Berrill i Lance L. Ware, juristes d'Oxford, la varen fundar amb tres objectius principals: identificar i fomentar la intel·ligència humana en benefici de la Humanitat; estimular les investigacions sobre la naturalesa, característiques i usos de la intel·ligència, i proporcionar als seus membres un ambient intel·lectual i social estimulant.

Actualment, MENSA Internacional té la seva seu central a Anglaterra i està regida per una Junta Directiva Internacional representada per les MENSAS nacionals. Cada MENSA nacional té la seva pròpia Junta de Govern Autònom i grups socials dispersos per tot el país. El President Honorari de MENSA Inter-

nacional és Victor Serebriakoff, i el Vice-president Honorari és el destacat novel·lista i autor científic Isaac Asimov.

D'entre els 70.000 membres de MENSA que hi ha en 80 països, podem destacar els següents membres il·lustres:

- Isaac Asimov, destacat novel·lista i autor científic.
- Artur Clarke, escriptor, autor de «2001, una Odissea en el Espacio».
- Donald Petersen, President de la Ford Company.
- Clive Sinclair, creador de les computadores Spectrum.
- Adam Osborne, fabricant d'ordinadors personals.
- Leslie Charteris, novel·lista, autor dels relats de «El Santo».
- Wubbo Ockels, astronauta de la NASA, participant en els vols del «Challenger».
- DixieLee Ray, President de la Comissió per a l'Energia Nuclear Nord-americana.

MENSA ofereix un fòrum per a l'intercanvi intel·lectual entre els seus membres. Les seves activitats inclouen l'intercanvi d'idees mitjançant conferències, debats, revistes, grups d'interessos especials, i reunions locals, regionals o internacionals; el coneixement a través d'enquestes de les opinions i actituds dels membres; l'ajut als investigadors, tant de dintre com de fora de MENSA, a través del món, té més de 200 grups d'Interès Especial. Aquests grups els creen i mantenen els propis membres i generalment tenen el seu propi butlletí i, alguns d'ells, fins i tot reunions anyals. En aquests grups s'estudien temes monogràfics variats, com, per exem-

ple, Arquitectura, Lingüística, Matemàtiques recreatives, Cuina, Dret comparat, Esports, Comerç, Filatèlia, Correspondència, Viatges, etc. Si la seva afició o interès especial no té un Grup d'Interès Especial és fàcil crear-lo un mateix. Alguns d'aquests s'han convertit en veritables coordinadors d'activitats útils per als membres de MENSA a escala mundial, així el Grup Sight, organitzador de l'estada per a membres en visita a d'altres països; MJ, amb notícies i intercanvi d'idees i ofertes a escala mundial, etc.

A més, la majoria dels grups locals de MENSA tenen reunions periòdiques, almenys un cop al mes, així com altres activitats. Les reunions poden anar des de petits grups de debat fins a congressos mundials amb oradors de renom internacional.

La Fundació MENSA per a l'Educació i Investigació sosté nombrosos projectes d'investigació en relació amb els membres de MENSA. Als Estats Units, MENSA patrocina així mateix un important programa de beques. El programa de MENSA per a nens superdotats recopila i proporciona informació relacionada amb ells.

Fontana d'Or

Sr. Director,
L'actuació de la Sra. Luzmila Carpio, de Bolívia, a la «Fontana d'Or», em dona oportunitat d'escriure unes notes sobre la llengua «Quítxua». La llengua Quítxua,

és parlada per milions de peruans, també bolivians, equatorians, també de Colòmbia i de l'Argentina. És un dels idiomes aborígens més complets i íntegres. El Quítxua imperial del «Tawantinsuyo», Incas, és el que es parla al Cusco, ben mantingut actualment. És llengua dolça i molt expressiva dels sentiments humans. El nom d'origen d'aquesta llengua és: «Runa Simi Avisitxin» (La llengua dels homes). Per preguntar si se sap Quítxua, diuen: «Runa simita yachanchichu» (Saps llengüatge humà?). El seu testimoniatge i documentació eren els «Quipus» que exigien una gran retentiva i memòria fidel, com tenien. Els Amautes (mestres) eren els que allionaven. Actualment s'empra l'alfabet fonètic, compost de moltes vocals i d'allò més flexible. Amb els conqueridors s'adulterà molt. —L'Obra dramàtica «OLLANTAY» és un testimoni molt important del Quítxua (Turmentador drama fou que Pizarro seguís al peu de la lletra el consell de H.Cortés: «Hazte dueño del Inca i aturde a sus fieles en una inmensa exterminación»). La poesia del Quítxua, és molt sovint cantada, o salmodiada. Estils de composició eren el Ohastwa, el Jailli, Arawi.

Tenien també composicions de dansa, com el Wayñu. Els missioners varen compondre caticismes en aquesta llengua, i diccionaris.

«Hup p'unchakama» (fins a una altra). *Narcís Girbau.* Girona.

NECROLÒGIQUES

SIMON ALBERTÍ I BRETCHA
A l'edat de 79 anys, va morir ahir a Sant Feliu de Guixols Simon Albertí. Havia nascut en aquesta mateixa població i residia al carrer Eres, 4. Era casat amb Carme Cateura i tenia quatre fills.
La missa exequial tindrà lloc avui, a les 10 del matí, a l'església de Sant Fèlix de Sant Feliu de Guixols.

AMADEU SERRADELL I PUIG
A Ripoll, va morir ahir Amadeu Serradell i Puig. Tenia 66 anys i residia al carrer Trinitat, 16, de Ripoll. Havia nascut a Sora (Osona). Era casat amb Ramona Codina i tenia una filla.
Avui a les 4 de la tarda, tindrà lloc la missa exequial a l'església del Monestir de Ripoll.

JOAQUIMA RAMÍREZ I JIMÉNEZ
A Girona, va morir ahir Joaquina Ramírez, a l'edat de 73 anys. Era natural de Nebrija (Sevilla) i residia al carrer Pere III, 62, de Figueres.
La missa exequial tindrà lloc avui, a les 3 de la tarda, a l'església de Figueres.

PIETAT VIDAL I CABARROCAS
A l'edat de 82 anys, a Girona, va morir ahir Pietat Vidal i Cabarrocas. Era natural de la Bisbal i residia al carrer Convent, 14, d'aquesta mateixa població.
La missa exequial tindrà lloc avui, a les 12 del migdia, a l'església parroquial de la Bisbal.

ACLARIMENT

La memòria valorativa que l'Ajuntament de Maçanet encarregà sobre una portada d'aigües suposava unes despeses no superiors a les vint-i-cinc mil pessetes, i no a dues-centes cinquanta mil, com per error publicàvem ahir dimarts a la informació titulada «Els desmentiments de l'alcalde de Maçanet no li eviten la querella».

†

Teresa Peris i Barceló

Vda. d'Anastasi Guerrero i Oliva
Ha mort cristianament després de 88 anys de pelegrinatge a la casa del Pare.

A.C.S.

Els seus fills, Maria Teresa, Mossèn Emili i Anastasi i altres familiars us demanen una oració per la seva ànima. La Missa d'enterrament tindrà lloc avui dia 18, a 2/4 de 5 de la tarda, a la parròquia de Santa Maria de Blanes.

Blanes, 18 de març de 1987